

119. Ujságcikk-gyjűjtő - (15 - F. NY. V. 14. - 7070)

Az albérleti szoba

Uzsora • Miért nem adnak ki szobát • A bíróság véleménye
Paragrafus és az élet • Mit mondanak a lakásosztályn

Megszokott kép a budapesti utcán: lakáshírdetés-böngészők a kifüggesztett hírdetőablák előtt. Nagyrésztük albérletet keres, de sokan — hasztalanul. Egy hónapja, próbaképpen hírdetést adtunk fel: magános nő részére szerény szobát kértünk. Mindössze egyetlen ajánlat érkezett, küldője a szerény jelzót úgy értelmezte: *a magányos nőnek megfelel majd a nagymama szobája, persze a nagymamával együtt.* Mindezt havi négyszázért kínálták. Albérlet-ügyek „szakértői” szerint lehet szobát kapni, ha nem sajnálja a pénzt az ember. A lakásadók albérlőjüket többnyire kiuzsorázzák, a bérlet gyakran eléri a 600—700 forintot is.

Kevés...

Mi teszi lehetővé ezt az uzorát? A gyenge ellenőrzés, a bizonyítás nehézségei — mondták a rendőrségen —, de az uzsora táplálója egyszerűen az a tény, hogy kevés a kínálat és nagy a kereslet.

Kevés a kiadó szoba Budapesten. Vajon miért? Megkérdeztünk főbérlőket, akiknek van felesleges, sőt: külön bejáratú szobájuk is, de nem adják ki. Valamennyien ugyanazt válaszolták:

— Amíg a jogszabályok értelmében nem tudok megszábadalni albérlőmtől, amikor szeretnék, nem adom ki a szobát, pedig jól jönne a pénz.

Az albérletekkel foglalkozó bíró véleménye: — A jogszabályok az albérlők védel-

mét szolgálják, amikor pontosan előírják: mikor lehet elfogadhatóan felmondani az albérleti viszonyt. Ilyen elfogadható ok például a betegség, ha az albérlő, vagy főbérlő családi viszonyai megváltoztak, ha az albérlő viselkedése — bizonyíthatóan — felborítja lakásadói nyugalmát, stb. Amikor ezek a jogszabályok készültek, meg is felelték a célnak: megakadályozták, hogy máról holnapra utcára tegyék az albérlőket. Jelenleg sem a szabályok szellemével van probléma, hanem éppen azzal, hogy lehetetlen végrehajtani ezeket a gyakorlatban.

Karhatalom

Most ez a helyzet: Főbérlő szabályosan felmondja az albérletet. Ha az albérlő erre nem költözik el — dehogyan költözik! —, a lakásadó bírósághoz fordul. A bíróság megállapítja, jogos-e a felmondás. Ha igen, ítéletet hoz és az albérlőt záros határidőn belül elköltözésre kötelezi. Az albérlő persze, erre sem üríti ki a szobát, mondván: végrehajtja az ítéletet, ha másik hasonló szobát kap. A kör itt bezárul: most a főbérlő indul el szobát keresni, leggyakrabban eredménytelenül. A végső állomás a kerületi lakásosztály lesz, ahol a főbérlő — a bírói ítéletet lobogtatva — követeli: tegyék ki albérlőjét a lakásból. De hova? Lakás erre a célra — nincs. Egyetlen lehetőség van még: ha a főbérlő úgynevezett „befogadó nyilatkozatot” szerez. A nyilatkozatban egy másik

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Lukács Teréz*

Cím: *Az albérleti szoba*

Forrás: *Esti Hírlap*

(Hely)

1963. aug. 8.

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

OSZTÁLYOZÁS

333.32

1963

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

lakástulajdonos kijelenti: hajlandó befogadni a szobában forgó albérlőt. Ebben az esetben a tanács, ha kell, karhatalommal átköltözteti. Igen ám, de ki hajlandó erre a nyilatkozatra? *Ki fogad be szívesen egy olyan bérlőt, akit karhatalommal kell kitenni?*

Nem csoda tehát, ha a lakásosztályokon bőven találhatunk albérlőtügyeket. A XIV. kerületi Tanács lakásosztályának vezetője aktákat mutat. Két és féleves már például az a bírói ítélet, amely felszólítja Nagy Sándort és feleségét, hagyják el a XIV., Kövér Lajos út 4. alatti háromszobás lakás egyik szobáját. A határozat többszörösen is indokolt: a szobát évekkal ezelőtt az albérlő még lánykorában vette ki, később férjhez ment és férjét is a lakásba hozta. Főbérlőnek négy gyereke van, azóta felnőttek már, kicsi lett a két szoba. Végül: a főbérlő lánya házasságra készül és a fiataloknak szánták az albérlő által elfoglalt szobát. Nagyék kötik magukat: akárhova nem költöznek. Ma is ott laknak.

A problémát nem oldja meg

Másik eset. *Karlovsky Gyula* nyugdíjas, háromszobás családi házában lakik Zuglóban, az Ilosvay Selymes P. u. 78. alatt. Egyik szobájába családtagként befogadta távoli rokonait, Vajai Lajos asztalost és feleségét. Két éve az idős nyugdíjas súlyos beteg lett, operálták. Ekkor eltartási szerződést kötött, házáért ápolják, gondoskodnak róla. Az eltartó természetesen szeretne be is költözni a házába családjával. De Vajaiék nem hajlandók elmenni onnan. A bíróság a tulajdonos betegségére, valamint arra hivatkozva: eltartásra van szüksége, kötelezte Vajaiékat a lakás elhagyására, ami azonban a mai napig sem történt meg.

— Nehéz megmagyarázni — mondják a lakásosztályon —: bírói végzésre sem tudunk lakást adni! Rajtunk csattan az ostor: nehezen hiszik el, hogy a bíróság szava —, amit szentnek tartanak — sem oldhatja meg problémáikat.

Merre vezet kiút a zsákutcából? Az általános vélemény szerint: bőven lenne kiadó szoba, ha nem kötnék meg ennyire a főbérlők jogait. Azonnal megszűnne az uzsora lehetősége is. A véleményeket meghallgatva, úgy véljük: az albérlési jogszabályok ma már nem felelnek meg az élet követelményeinek. Bár védik az albérlőt egyik oldalról, más részről kiszolgáltatják az uzsorának, és tovább neheztik az amúgyis súlyos lakás gondokat a fővárosban.

Lukács Teréz